

Het motto van ons tehuis is: "Ieder kind dient met liefde en respect behandeld te worden!"

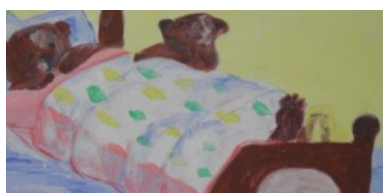
Terug van weggeweest

U heeft enkele maanden onze nieuwsbrief moeten missen. In de afgelopen periode hebben wij geprobeerd om via andere wegen zoveel mogelijk verantwoording af te leggen aan onze ondersteuners. Voor zover wij u niet bereikt hebben: onze excuses en wij verzekeren u van onze waardering voor uw ondersteuning en dat uw gift op verantwoorde wijze, dus voor het welzijn van de kinderen, is gebruikt. Onze nieuwsbrief is lange tijd niet verschenen. Dat komt omdat wij niemand hadden die het werk van de vorige verzorger kon overnemen. Wij hebben nu iemand bereid gevonden om ons te ondersteunen, zodat de nieuwsbrief regelmatig kan verschijnen.

In dit nummer

- 1 Terug van weggeweest
Activiteiten
- 2 Het thuisgevoel
In huis activiteiten
- 3 Probleemgebieden
Mijn verhaal
- 4 Wat een ervaring
Personeelsnieuws

Kunstwerkjes van de kinderen van Tamara. Wie weet schuilen in de makers van deze kunstwerken echte kunstenaars!

Activiteiten

Er is in de afgelopen periode veel gebeurd. Zo zijn er in februari vormingsweekeinden voor en met de kinderen gehouden. Ze zijn in drie weekenden in een veilige en prettige omgeving educatief beziggehouden. Er is met hen gesproken over met elkaar omgaan en met elkaar samenwerken (teambuilding), discipline, communicatie, acceptatie en overleving en er waren sport- en spelactiviteiten. Het thema 'overleven' mochten de kinderen zelf ervaren tijdens een boswandeling.

Een van de hoogtepunten eerder dit jaar was het bezoek dat een zangkoor uit Trinidad aan ons tehuis heeft gebracht. Het zangkoor bestaat uit studenten van de universiteit voor jongeren van de Caricom. De kinderen werden beziggehouden met spelletjes van vroeger en met een verhaal en natuurlijk met zang! In verband met Pasen hebben de pupillen onder leiding van de jongeren van Roter Act eieren gezocht om hun mandjes te vullen.

Een andere activiteit was de Avondvierdaagse. De kinderen waren daarbij eregast bij een hotspot (speciaal podium) van Telesur en kregen ook een drankje. (lees verder op pagina 2)

Ook andere bedrijven hebben hen aandacht gegeven. King Drankenpaleis heeft hen meegenomen naar een tuinfeest in verband met de viering van holi Phagwa. De kinderen hebben op 25 juni met de heer Iwan Vismale van de organisatie 'Een voor twaalf' samen met kinderen van andere tehuizen zijn verjaardag gevierd met een bustoer door de stad. Op 26 juni zijn onze kindertjes naar de musical Sneeuwwitje in Thalia geweest. Ze zijn ook naar het openluchtmuseum Nieuw Amsterdam gegaan. Op 1 augustus waren ze op bezoek bij Zulile Blinker in de Palmentuin die het met hen heeft gehad over het thema "Wie ben ik", om talenten te ontdekken via sport en spel. Ook mochten de kinderen, samen met leeftijdgenoten van drie kindertehuizen genieten van een kinder disco-avond in een grote disco. In de afgelopen maanden hebben onze medewerkers, samen met stagiaires enkele activiteiten georganiseerd en met de kinderen uitgevoerd.

Onze bus was aan vervanging toe en wij hebben een nieuwe gekregen van Rotary Act. Een mevrouw bood het tehuis pindasoep met tomtom en een chefkok barbecue, braadworst en brood. Stichting Stinafo uit Den Haag heeft een donatie gedaan voor vakantie activiteiten.

Het thuisgevoel

Er is een bekend gezegde: Oost West, thuis best! Helaas kan dat niet voor iedereen gelden, zoals voor de kinderen die bij Tamara worden opgenomen. We proberen de kinderen een goed thuisgevoel te geven. Ze krijgen zoveel mogelijk de opvoeding en het ritme die in een min of meer ideale thuissituatie passen.

's Morgens opstaan, bed opmaken, douchen, ontbijten en dan naar school. 's Middags weer thuis, gaan ze in groepjes aan tafel en moeten ze hun huiswerk maken of lessen leren. Ze worden daarbij zoveel mogelijk ondersteund via ons programma huiswerkbegeleiding. Natuurlijk hebben de kinderen – zoals het VN-kinderprogramma Unicef voorschrijft - voldoende ruimte om zich te ontspannen, om te spelen. Maar ze helpen ook mee in het huishouden. Ze doen daarbij werkjes die bij hun leeftijd past.

Elk kind heeft iets ondeugends in zich, zo ook de kinderen in ons tehuis. En ze worden daarvoor ook gecorrigeerd, maar op een verantwoorde, opvoedende manier.

In huis activiteiten

Elke dinsdagmiddag is er speciaal voor de kinderen een kinderenvergadering. De kinderen komen dan aan het woord en ze mogen elk gewenst onderwerp aansnijden. De leidsters en begeleiders zien er op toe dat de aangesneden onderwerpen passen in de opvoeding. De kinderen mogen elkaar niets vertellen over hun eigen situatie, om bijv. pesten te voorkomen. Ze kinderen worden eerst "plenair" bijgepraat over de ontwikkelingen rondom het tehuis en worden daarna in groepjes, zoveel mogelijk naar leeftijd, opgesplitst. Een onderdeel bij de vergaderingen is de "meidengroep"-begeleiding. Er wordt voorlichting gegeven aan de oudere tienermeisjes over bijvoorbeeld Loverboys en seksualiteit.

De kinderen worden voorgelicht over allerlei actuele thema's zoals veiligheid. De voorlichting over veiligheid is verzorgd door het Bureau Nationale Veiligheid.

Het personeel krijgt zo veel mogelijk "tools" aangereikt om zijn werk op verantwoorde wijze te doen.

In april is begonnen met empowerment sessions, onder de titel "Who am I? A new Slant on life", ofwel: "Wie ben ik, een nieuwe kijk op het leven". Een van de doelstellingen is de deelnemers via onder andere bewustwording en verwondering te leiden naar zelfbewust handelen vanuit persoonlijke kracht en energiebron waarover iedere mens beschikt.

Probleemgebieden

Net als in een normale gezinssituatie heeft ook kindertehuis Tamara zijn specifieke problemen.

Het is niet gemakkelijk om een tehuis met nu 20 kinderen in stand te houden. Maar we hebben het tot nu toe gered, dankzij de ondersteuning van donors met geld en goederen en het begrip, de liefde en inzet van onze medewerkers.

Het tehuis kan worden vergeleken met een gezin in het groot. Er moet elke dag eten zijn, de kinderen moeten gekleed worden, toiletartikelen hebben, water en energie moeten betaald worden en natuurlijk het personeel. Dat werkt ook niet gratis.

De doorstroommogelijkheid van pupillen blijft een probleem. Het gaat vooral om kinderen van 13 tot 16 jaar. Ze blijven onnodig lang in de crisisopvang met als gevolg dat opvangplekken voor nieuwe kinderen bezet worden gehouden. Ouders willen weleens hun kind terug, maar dat kan vaak niet door de omstandigheden van die ouders, zoals geen of niet goede huisvesting. Tamara geeft drie maanden nazorg, maar er is geen sociaal vangnet (van de overheid) om het gezin verder te begeleiden. Net als elk ander huis of gebouw moet ook ons gebouw onderhouden worden. Dit kan gaan van een lekkend dak, verrotte balken tot een verfbeurt. Met de weinige middelen lukt het nog wel om de eenvoudige klusjes te klaren.

Zo net is al gezegd dat er elke dag eten op tafel moet zijn. We proberen zoveel mogelijk zelf onze groenten te telen. Daarvoor is een moestuin aangelegd. Er is wel een probleem. Mensen die niet van andermans spullen kunnen afblijven, zoals stropers.

Regelmatig komen we tot de ontdekking dat ze weer hebben toegeslagen.

Niet alleen doen ze ons tehuis tekort. Het is ook vervelend voor de kinderen die met zoveel enthousiasme in en aan de tuin werken. De meest voor de hand liggende oplossing is een plantenkas, maar het geld daarvoor hebben we niet.

Ondanks de tegenslagen door stropers proberen wij de moed van de kinderen er in te houden.

Mijn verhaal.....

In deze rubriek zullen we in elke nieuwsbrief iemand voor het voetlicht halen. Het kan zijn een kind, bestuurslid of medewerk(st)er. Wanneer we met een kind praten zullen we, om de privacy te beschermen, het kind niet bij de echte naam noemen en het kind komt ook niet herkenbaar in beeld. De kinderen mogen zelf een andere naam kiezen, zoals in het verhaal hier onder.

Jefrelsa, een beetje verlegen en Abigail, met veel spraakwater, zijn net geslaagd. Ze gaan het komend schooljaar naar de mulo. Jefrelsa woont nu 20 maanden bij Tamara en vindt het soms leuk en soms ook saai. Leuk is het wanneer ze kan lezen of televisie kijken of zelf strikjes maken, haken en slapen. In de moestuin werken vindt geen van beiden echt leuk.

Abigail maakt sinds zes maanden deel uit van het grote Tamaragezin. Ze houdt van uitgaan. Zich mooi maken. Ze luistert graag naar muziek en houdt van chillen. Ze wil graag journalist worden. Maar eerst naar de Poolschool. Jefrelsa kiest na haar schoolopleiding voor het leger: militair worden. "Ik vind de oefeningen leuk", vertelt ze. Net als veel mensen wil Abigail graag naar Nederland. Jefrelsa kiest voor Curaçao. Abigail vertelt dat ze het eerste kwartaal niet naar school is gegaan. Het tweede kwartaal is het niet bepaald goed gegaan, maar ze deed zichzelf toen een belofte: alle onvoldoendes wegwerken. En dat is gelukt. Als we nog wat napraten en ik het over een zwerver heb zegt ze: dat mag u niet meer zeggen. Het zijn daklozen. (Foto op volgende pagina: Abigail op de voorgrond en Jefrelsa, met zelfgemaakte strik, samen met directrice Maike Rotsburg (midden) en bestuurslid Elvy Martodikromo.

Wat een ervaring!

Ik heb onlangs, zonder echt aankondiging vooraf het kindertehuis Tamara bezocht. Als ik niet vooraf was geïnformeerd over de situatie van de kinderen zou ik moeilijk kunnen geloven dat daar kinderen renden, huppelden of gewoon anders lekker bezig waren, die om de een of andere reden een trauma hebben opgelopen. Terwijl ik in overleg was met directie en bestuur kwamen twee meisjes (zie pagina 3) met een leidster aangelopen die trots hun certificaat lieten zien dat ze geslaagd zijn van het gewoon lager onderwijs (glo) voor de mulo. En stralen dat ze deden! Nog onwennig met de situatie vroeg ik (buiten gehoorafstand natuurlijk) de mensen met wie ik vergaderde of het inderdaad getraumatiseerde kinderen zijn. Zo intens gelukkig. Ik sprak met een jongetje van, ik denk 5, 6 jaar en vroeg of hij niet op school moest zitten. Hij antwoordde spontaan dat het komkommerweek is. En toen ik wegging hilde er een kleintje over het een en ander. Precies zoals het thuis gebeurt. Alle lof komt bestuur, directie, leidsters en alle andere medewerkers van Tamara toe.

Luciën de Freitas

Personeelsnieuws

Uit dienst: Dames Penny Carter (managementteam), Diana Kensmil (waarnemend directeur), Cleon Kensmil (huiswerkbegeleidster). Twee Nederlandse stagiaires hebben met succes hun stageperiode van vijf maanden afgerond.

In dienst: dames Diana Reding (inval)leidster), Denise Rotsburg (huiswerkbegeleidster), Elvira Waterberg (coach voor het personeel, gedetacheerd door het ministerie van Onderwijs, Wetenschap en Cultuur), Ashna Ramroop (Administratie/directiemedewerkster)

Geboren: Op 5 mei, Shené, dochtertje van mevrouw Georgia Renfrum (leidster).